

KERBELA'YI ANLAMAK

Muharrem ayı, Rasul-i Ekrem (s.a.s.)'in "Allah'ın ayı" olarak nitelendirdiği bir aydır. Rahmet Peygamberinin Mekke'den Medine'ye hicreti esas alınarak Hz. Ömer (r.a.) zamanında tarih başı olarak kabul edilmiştir. Hicret, içerdiği anlamlar açısından Müslümanlar için bir milattır.

Her yıl Muharrem'in 10'uncu günü geldiğinde kalbinde iman taşıyan her kardeşimizi bir acı, bir hüznün, bir keder kaplar. Zira Hicrî 61. yılın 10 Muharremi, Sevgili Peygamberimizin "Benim dünyadaki çiçeğim, reyhanım" dediği, "cennet gençlerinin efendisi" olarak tavsif ettiği, Hz. Aliyyü'l- Murtaza'nın, Hz. Fatımatü'z-Zehra'nın ciğerparesi, Hz. Hüseyin Efendimizin ve pek çoğu Ehl-i Beyt'ten olan 70 kişinin Kербela çölünde şehadete ulaştıkları tarihtir.

Yürekleri dilhûn eden bu acı, dünyanın dört bir yanında, mezhebi, meşrebi, kültürü, coğrafyası ne olursa olsun, Rasul-i Ekrem'e, ashâbına ve Ehl-i Beyt-i Mustafa'ya zerre kadar muhabbet besleyen her müminin ortak acısı ve ortak elemidir. Neredeyse her evde bir Hasan, bir Hüseyin, bir Fatıma, bir Cafer, bir Zeynelabidin bulunduran bu topraklarda, bu acıyı yüreklerinin tâ derinliklerinde hissetmeyen hiç bir mümin yoktur. Kербela'da acımasızca şehit edilen Hz. Hüseyin ve arkadaşları, bu hadisedeki asil duruşu ve haksızlıklar karşısındaki onurlu mücadelesi ile bütün müminlerin gönüllerinde taht kurmuş, ona ve yakınlarına bu zulmü reva görenler ise Müslümanların ortak vicdanında mahkûm edilmiştir.

Kербela'nın acısını hissetmek ve hüznünü yaşamak elbette önemlidir. Kербela şehitleri için gözyaşı dökmek elbette takdire şayandır. Ancak Kербela'nın acısını ve kederini yüreklerinde hissedenden Müslümanlar olarak bugün bize düşen görev, Kербela'yı doğru okumak ve doğru anlamaktır. Kербela'nın kerbu belasını bugüne taşımak, Kербela'yı anlamak değildir. Onu tarihte yaşanmış bir kıssaya, tarihsel bir hadiseye, bir mitolojiye dönüştürmeye de hakkımız yoktur. Bilakis ondan dersler ve ibretler çıkarmaya ihtiyacımız vardır.

Biz Müslümanlar için bu hadisenin en acı yönü, Sevgili Peygamberimizin ahlakî öğretisine tanık olanların henüz hayatta yaşıyor olduğu bir dönemde cereyan etmesidir. Hz. İmam Hüseyin'in ve arkadaşlarının, uğruna canlarını verdikleri yolu bilmeden, kendilerini feda ettikleri yüce değerleri anlamadan, idrak edip yaşamadan Kербela'yı anlamak mümkün değildir. Kербela'da can verenlerin yolu, canlarını uğruna feda ettikleri Hz. Muhammed Mustafa'nın, Hz. Aliyyü'l- Murtaza'nın, Hz. Fatımatü'z-Zehra'nın yolundan başkası değildir.

Kербela'yı anlamak, Kербela'yı yaşamak, hakka, hakikate, hürriyete, adalete, ahlaka, erdeme, fazilete, izzete, onura, şerefe sevdalı olmak demektir. Kербela'yı doğru anlamak için bize düşen vazifelerden biri de Kербela'dan bir ayrılık-gayrılık değil bir birlik-beraberlik dersi çıkarmaktır. Bir sevgi, bir muhabbet devşirmektir.

Tıpkı Muharrem'de pişirilmesi geleneksel hale gelen aşura aşısı gibi. Milletimiz, asırlardır sürdürdüğü bu gelenekle bugün de; "farklılıkların ahenk içindeki ortak tada katkı sağlamaları", "birlik" ve "sevgi" gibi kültürümüzün özünde hep var olan güzellikleri devam ettirme bilinci ile birbirinden farklı tatları aynı kazanda kaynatıp, aşura aşısı yapmaya ve muhabbeti paylaşmaya devam etmektedir.

Bu duygu ve düşüncelerle, hicri yılbaşınızı tebrik ediyor, başta şehitlerin efendisi İmam Hz. Hüseyin ve Kerbela şehitleri olmak üzere bütün şehitlerimizi rahmetle anıyor, onların İmam Zeynelabidin ile süren aziz hatırasını yad ediyor; asırlardan beri Hz. Peygamber ve Ehl-i Beyt sevgisi etrafında kenetlenen milletimizin barış, huzur, güven, karşılıklı sevgi ve saygı içerisinde yaşamaya devam etmesini Cenab-ı Mevla'dan niyaz ediyorum.